

A szocialista termelés tervszerűsége megkívánja az oktatás, a tudományos munka tervszerűségét is

Országos oktatási konferenciát rendezett Szegeden az egészségügyi minisztérium

Az egészségügyi minisztérium Szegeden országos oktatási konferenciát rendezett, amelyen az ország négy orvos-tudományi egyetemének számos professzora, köztük több akadémikus és Kossuth-díjas vett részt. Az Ady-téri egyetem nagy előadótermet zsúfolásig megtöltötték a gyakorlati kutató orvosok, a tanulmányozók, valamint az Orvostudományi Egyetem hallgatóinak képviselői.

A konferencia megnyitó beszédét dr. Doltschall Frigyes elvtárs, egészségügyi miniszterhelyettes mondta. Rámutatott, hogy a tanulmányi reform megszabta az új rendszerű orvostudományi oktatás tartalmát, az oktatási anyag tematikájának pontos kidolgozása mellett azonban szükség van a módszertani kérdések tisztázására is. A konferencia tárgysorozataiban fontos kérdések szerepelnek, mint a professzori előadás, a gyakorlati oktatás és a hallgatókkal való foglalkozás kérdése.

A professzori előadás legfontosabb feladata, hogy az előzőnek semmiféle megítélés nélkül megfogalmazza a tudomány jelenlegi állását, aláhúzza a tankönyv anyagának lényegét, de

figyelje vissza az előadó egyéniségét is, foglaljon állást a meg-

nem teljesen tisztázott kérdésekben.

Itt az előadás tartott előadás érthető és igaz célját. Rámutatott ezután arra, hogy a hallgatókkal való foglalkozás az utóbbi időben kissé egyoldalúvá vált. Nem szabad megfeledkezni arról, hogy az előreműködő jó átlag nem csupán a gyengébbek feljavitásával, hanem a jóknak még jobbá tételével is foglalkozni kell.

A konferencia első előadását dr. Kellner Béla professzor, a Debreceni Orvostudományi Egyetem kórházintézetének vezetője tartotta. „Milyen legyen a professzori előadás?” címmel.

— Arra kell törekednünk — mondotta —, hogy szocialista orvosokat neveljünk egyetemeken.

Elengedhetetlen, hogy a professzori előadás határozottan állást foglaljon egyes kérdésekben. Szakmai kritikai szempontból irányt kell mutatnia a hallgatóságnak. Olyannak kell lennie az előadásnak, amely arra készíti a hallgatókat, hogy óráról-órára tanuljan.

A szocialista termelés tervszerűsége következik, hogy az oktatásnak, a tudományos munkának is tervszerűnek kell lennie.

A szovjet pedagógia arra tanít, hogy minden előadást a legna-

gyobb tervszerűséggel építsük fel.

Előadásainknak átfogóan fel kell készülnünk, hogy nem lehet jó az előadás az időn, amely a múlt évben még jó volt. Az a professzor tud jó nevelő munkát végezni, aki szívvel-lelkel a szocializmus építését szolgálja.

A nagy érdeklődéssel fogadott előadás után dr. Batizfalvy János, a Szegedi Nőgyógyászati Klinika igazgatója hozzászólásában a többi közt hangsúlyozta a szocialista orvostudományban álló professzor legszelb hivatása, a Népköztársasághoz hű, marxista-leninista tudással felvértezett, az orvosi tudományokban jól képzett orvosokat neveljen.

Andrási János orvoshallgató arról szökött, mit várnak a hallgatók a professzori előadásoktól.

Nagyon lényeges — különösen az elméleti tárgyaknál —, hogy a professzor előre kidolgozott terv alapján adjon elő.

Ez megköveteli a hallgatók folyamatos készülését — jelentette ki. — A hallgatók szíves, érdekes előadásokat várnak. Fontos az előadások pontos megkezdése és befejezése és az előadások közti szünet betartása. Filmek bemutatásával — ami eddig kissé elhanyagolt terület volt — élénkebbé és szemléletesebbé lehet tenni az előadást.

Olyan orvosokat neveljenek a professzorok, akik a néppel összefognak, akik tudják, mi a tennivalója a szocialista orvosnak. Ezért nagyobb mértékben támaszkodjanak a professzorok előadásaikban a Szovjetunió tapasztalataira.

miért így nevelhetik a hallgatókat a szocialista egészségügyi megnövekedett feladatainak maradéktalan ellátására.

Turi Géza elvtárs a Szegedi Pártbizottság és az Egyetemi Pártbizottság képviselőitől szólt fel. Rámutatott arra, hogy

az egyetemi oktatás nagyon elhanyagolt terület volt. A Szovjetunió tapasztalatait felhasználva, minden előfeltétellel megvan ahhoz, hogy ezen a téren további fejlődés következzen be.

A konferenciának ezen a téren sok sikert kívánt.

A nap folyamán számos értékes felhívás hangzott meg el. Ezek ismertetésére visszatérünk.

Felvételi pályázat az újságíróiskolára

A népművelési minisztérium felvételi pályázatot hirdet az újságíróiskolára.

Felvételt kérheti minden 19 és 30 év közötti fizikai, vagy szellemi dolgozó, aki tehetséget érez magában az újságírói pályára, íráskészséggel és érdeklődéssel, vagy érettségének megfelelő általános ismeretekkel rendelkezik.

A pályázók kérvényüket a Magyar Újságírók Országos Szövetségéhez (Budapest, VI. Széchenyi utca 10.) ez év február 15-ig küldhetik be, csatolva a következő melléleteket:

1. Részletes önéletrajz, a végzett iskolák és esetleges nyelvismertek megjelölésével.

2. Már megjelent írások, vagy ilyenek hiányában tetszés szerinti írás (cikk, riport).

3. Írásbeli igazolás a pályázó jelenlegi tevékenységéről (a munkaadó, vagy iskolavezető igazolása).

Az újságíróiskolán, amelynek időtartama egy év, a tanulók megfelelő ellátásban részesülnek. Védőkiek benllakók lehetnek. Az oktatás 1952. április 15-én kezdődik.

Azok a pályázók, akiknek felvételi kérelmét a felvételi bizottság elfogadja, felvételi vizsgán vesznek részt.

Heves harcok Vietnámban

Párizs (MTI). A vietnámi néphadsereg folytatja Hoa Binh bombázását. Hanoiában tisztán hallható az ágyúdörgés.

A hírek szerint heves harcok dúlnak Hanoiától keletre, Kesat környékén.

Hanoiától 12 kilométerre egy vonat aknára futott. A robbanásnak két halottja és hét sebesülte van.

NE FELEDJÜK EL: MI A „KÖZVÉLEMÉNY PARANCSNOKAI” VAGYUNK!

Írta: Barát János a „Délmagyarország” levelezője

A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa a „Magyar Sajító Napjára” nyilvánította február 1-ét. Ez a határozat nagy esemény a magyar sajtó életében. Február 1-én lesz 10 éve annak, hogy pártunk központi lapja, a Szabad Nép először jelent meg. A Szabad Nép az illegális években irányt mutatott a dolgozóknak, harcossai cikkei leplezték az imperialista háború minden gaszágát. Rámutattak ezek a cikkek arra, hogy a háború csak a szocialista Szovjetunió győzelmével végződik. Harcra szólította fel az illegálisban élő kommunistákat. Felszabadulásunk első idejéitől kezdve a Szabad Nép volt az, amely irányt mutatott dolgozó népünknek mindennapos harcaiban. 1948. szeptemberében írta Révai József elvtárs a ma már történelmivé vált cikket: „A százezrek kenyere”, melyben rámutatott arra, hogy a sajtó a dolgozók millióinak mindennapos szellemi kenyere.

Pártunk központi lapjának 10 éves évfordulójával együtt február 2., 3-án tartják meg az üzemi és falusi levelezők első országos értekezletét. Erre az értekezletre nagy lelkesedéssel készülnek az üzemi és falusi levelezők ezrei. Mi, a „Délmagyarország” üzemi és falusi levelezői is készülünk erre az értekezletre. Most, amikor eddigi munkánkról beszámolunk, visszatérünk a „Délmagyarország” levelezőmozgalmának rövid, de értékes munkájára.

1949. tavaszára kell itt gondolnunk, amikor pártunk ébersége leplezte Rajkék árulását. Az ezt megelőző időben csak szorványosan érkeztek levelek a szerkesztőséghez. De a per, amely megmutatta, hogy a pártunkba befurakodott ellenség milyen példátlan merényletet akart elkövetni dolgozó népünk eddigi eredményei ellen, hatalmas erővel tört ki dolgozó népünk felháborodása. Ez a per sokszáz öntudatos dolgozó kezébe adta a tollat, hogy felháborodását a saájban is kifejezze.

Itt tűnik ki, hogy az egyszerű üzemi és falusi dolgozók tudnak írni, ha olyan esemény történik, amely a dolgozók érdekeit közelről érinti. Ettől az időponttól kezdve oltott az üzemi és falusi levelezők mozgalma szervezett formát és ettől az időponttól kezdve kezdtek a dolgozók megérteni, hogy a kommunista sajtó sajátjuk. A „Délmagyarország” szerkesztősége nagy segítséget nyújtott abban, hogy a levelezők a szerkesztőséget otthonuknak tekinték. Hellenként adtak szempontokat munkánkhoz és a negyedévenként megartott értekezleten értékelték az elvégzett munkát, s megjutalmazták a jól dolgozó levelezőket. Így kapta meg először a vándorserleget Németh József elvtárs, a deszki gépalomlás dolgozója. A vándorserleget azután több jó levelező birtokába jutott. Ekkor kezdte meg munkáját Doktor Lajos elvtárs is, akit ma az a megtiszteltetés ért, hogy egyike azoknak, aki a budapesti I. Országos Értekezleten részt vesz.

Az 1949-es levelezők közül, többen aktívan vesznek részt a szerkesztőség munkájában. Így Péterházi Emil, Misán György, Bárdos Éva, rendszeresen küldenek leveleket és cikkeket a szerkesztőségbe. A hároméves tervünk sikeres befejezéséért, öt éves népgazdasági tervünk megindításáért, a feszített öt éves terv második és ma már a harmadik éveinek sikeréért vívott harcban az üzemi levelezők lelkesen kivették és kivesszük részüket. A falusi levelezők közül többen, így Korom Istvánné, deszki levelező jó munkája nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a falu dolgozó népe megértette pártunk és kormányzatunk felhívását és eléget tett mindazoknak a követelményeknek, melyeket kormányzatunk minden becsléshez haját és népet szerető dolgozó parasztból elvár.

Az üzemi és falusi levelezők nemcsak a termelés sikeréről, ha-

nem azokról a hiányosságokról írnak, amelyek üzemiükben a termelés, a munkafegyelm, a munkaverseny, a Sztáhanov-mozgalom, Gazda-mozgalom, Vorosin-mozgalom, valamint a Nazarov-mozgalom terén mutatkoznak. Falusi levelezőink leplezik azokat, akik nem tsznek eleget begyűjtési kötelezettségeiknek, nem teljesítik idejében a mezőgazdasági munkálato-

kat. A levelező-mozgalom az utóbbi három hónapban döntő fordulatot vett, amiről a számok is tanúskodnak. Míg október hónapban 94 levél érkezett be a szerkesztőségbe, novemberre ez a szám 143-ra emelkedett, december